

El terrorisme espanyol

CONCULCACIONS (116)

Siguem coherents i amb les idees clares. El nom d'Espanya no és el nom d'un país, cal que utilitzem i ordenem bé els conceptes i parlem amb propietat. Primer, el nom d'Espanya és el nom d'un estat, que no vol dir res essencial sinó circumstancial i artificial fins a esdevenir pervers. M'explicaré. És un nom destinat a patrocinar i justificar una idea amb uns objectius d'un projecte terrorista, per destruir unes nacions, Catalunya, Euskadi i Galícia, i incloure-les en aquest projecte aberrant que es diu Espanya. Hi ha múltiples escrits de personatges castellans (primer) o espanyols (després) que ho avalen plenament.

Segon, el nom d'Espanya és fruit d'un rebuscament semàntic, fins a trobar un nom que vol simular una historicitat procedent de Hispania com a denominació de la península sencera (cosa que originàriament no és certa), que permeti justificar incloure els territoris aliens a Castella amb Portugal a dins i elevar tot aquest conjunt a la categoria de nació, de nació única espanyola. Portugal va aconseguir escapolar-se d'aquesta paròdia, però això és una altra història. El fet que vull denunciar és la creació d'un disbarat sociopolític, per mitja del terrorisme i l'agressió als demés països de la península. Tot plegat amanit amb la inestimable col·laboració, d'uns altres afeccionats a la "*grandeur*" en detriment dels demés com són els francesos, amb el seu precedent de la destrucció, fins a quasi l'anulació, d'Occitània.

Jo vaig nèixer el 1936 l'any que va començar la guerra "*española*". Una guerra no deixa de ser una forma de terrorisme a ultrança. Sols pot tenir una certa justificació una guerra d'alliberament nacional, amb tot i moltes reserves però. Utilitzar la força de les armes per aconseguir un objectiu, sempre implica la mort de molts innocents i això no és ni ha de ser mai justificable. La vida d'una sola persona mereix un gran respecte i no hi ha res que pugui legitimar privar-la d'aquest do.

Aquest 1936 un militar espanyol d'origen gallec, "*Francisco Franco*", acompanyat d'una sèrie de malparits de la seva categoria, van iniciar una guerra salvatge contra tots aquells que no pensaven com ells, ja sigui en el camp de la seva visió social com en la seva versió político-territorial, que per a ells consistia en destruir totes les nacions ara integrades a l'estat espanyol, per reafirmar una sola nació que fos "*España*". Segons aquesta colla de indesitjables, les demés nacions amb tots els seus patrimonis i llengües havien de desaparèixer en favor d'aquesta imposició, per mitjà de la guerra o sigui d'un autèntic terrorisme, en aquest cas terrorisme d'estat. És curiós que aquesta gent que s'omple la boca esgarrifant-se amb el terrorisme d'ETA, siguin els fidels seguidors de grans terroristes com, Felip V, comte duc d'Olivares i Franco entre molts d'altres i aprofitant-se d'aquesta inestimable labor, d'un dels terrorismes més brutals de tot Europa, protagonitzat per aquesta colla d'impresentables, continuïn dins la corresponent "democràcia" brodant la seva tasca.

Totes les guerres al marge del mal que comporten i els milers de morts que s'hi produeixen (es calcula prop d'un milió de morts, entre la mateixa guerra i els milers d'afusellaments posteriors a la mateixa conflagració capitanejada pel dictador), són un exemple indiscutible de terrorisme, ja que el terror de la força armada els

permet imposar tot el què els dona la gana, sense cap més raó que la matança, la tortura i tota classe de imposicions, per aterrir el poble que no comparteixi la ideologia (si així es pot anomenar) dels terroristes.

Bé, la guerra es va acabar el 1939 i 70 anys després, podem dir que en el fons les coses no han canviat perquè encara els catalans estem patint una sèrie de conseqüències directes d'aquells estralls i la nostra vitalitat com a país, està farcida de negacions provocades per aquell monstre maleït i els seus arrogants i dèspotes correligionaris. Ell ja ho va anunciar "*que lo habia dejado todo atado y bien atado*", i els polítics espanyols que l'han anat succeint, aprofiten aquests avantatges per mantenir, ara en nom de la "*democracia bien entendida*", tots els ressorts que el terrorisme més flagrant els va situar al seu abast.

Fent un breu repàs, constatem que Catalunya no ha recuperat mai més el seu rang de nació lliure i ha quedat relegada a la insultant categoria de regió espanyola o francesa. La nostra llengua rep el tracte de paràsit per part d'aquests dos estats, amb un menyspreu inqualificable, el Parlament Català no és més que una reunió d'aficionats que tenen hipotecada la darrera paraula sempre pendent d'una decisió final a Madrid, o sigui quedant les resolucions de la nostra institució, relegades ridículament com una joguina política, amb absència escandalosa de total Sobirania. Resumint, Catalunya està controlada per dues potències estrangeres que agredeixen constantment la nostra nació, amb la desitjada esperança de fer-nos desaparèixer del món.

Aquesta és la versió actualitzada del terrorisme subliminal que porten a terme els dos estats , amb dos exèrcits al darrera disposats, segons han afirmat repetidament, a impedir qualsevol acció d'inspiració sobirana.

És malgrat aquestes aparents i escandaloses dificultats, que Catalunya no pot renunciar a si mateixa i ha de crear un seriós enfrontament, pacífic però contundent a la vegada, contra aquests ocupants, ja que amb la plena raó de la nostra dignitat no hi ha d'haver exèrcits que valguin. El nostre únic exèrcit és el nostre poble, aparebut i covençut del seu dret a la llibertat que implica una independència total i absoluta, i que ningú pot obstruir.

El terrorisme que s'ha utilitzat i continua vigent contra Catalunya, cal que sigui molt més publicitat, aquí i a l'estranger magnificant-lo com mereix perquè tothom conegui el genocidi d'aquest dos estats. Els autors i continuadors de tot aquest procés han de ser denunciats i menyspreats en les seves actuacions polítiques. És una responsabilitat que els catalans tenim pendent, per tal de rehabilitar la nostra dignitat i la corresponent independència. Ens cal desemmascarar davant del món els autors d'aquest magnicidi, perpetrat contra el poble de Catalunya.

Fora de Catalunya els terroristes espanyols i francesos!

Claudi Romeu, 9 d'abril del 08